

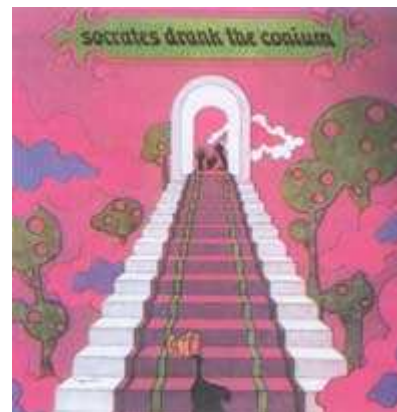
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΡΟΚ
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΑ 70's

Όπως και στο προηγούμενο τεύχος, έτσι και τώρα είναι πολύ δύσκολο να συνοψίσεις τη μουσική προσφορά μιας ολόκληρης δεκαετίας σε λίγες μόνο σελίδες. Είναι σίγουρο ότι κάποια ονόματα δε θ' αναπτυχθούν στην έκταση που κανονικά θα έπρεπε. Κάποια άλλα θ' αναφερθούν απλώς επιγραμματικά. Κάποια τέλος κατ' ανάγκη θα μείνουν εντελώς απ' έξω. Ευελπιστώ όμως ότι έστω και σ' αυτό τον περιορισμένο χώρο η αναφορά των κυριοτέρων τουλάχιστον εκπροσώπων της ελληνικής σκηνης θα είναι περιεκτική. Για καλύτερη κατανόηση της συνέχειας όσον αφορά την καριέρα πολλών μουσικών και τους κοινούς συνδέσμους μεταξύ πολλών συγκροτημάτων, θεώρησα καλό να τοποθετήσω τα πράγματα με χρονική σειρά, όπου ήταν βέβαια αυτό εφικτό.

Οι αρχές των 70's βλέπουν μία σημαντική αλλαγή στη σχέση καλλιτέχνη-δίσκου. Το LP, πράγμα πολύ σπάνιο στους ποπ/ροκ κύκλους κατά την προηγούμενη δεκαετία, αρχίζει να γίνεται πλέον κανόνας. Κανόνας επίσης σε όλη τη δεκαετία ήταν και η χρήση της ελληνικής γλώσσας. Τα αγγλόφωνα σύνολα μετριούνται στα δάκτυλα.

Ένα από τα πρώτα LP's των 70's ήταν το "Ζωντανοί στο Κύτταρο". Κυκλοφόρησε το '71 και περιελάμβανε ζωντανές ηχογραφήσεις από το club «Κύτταρο» καλλιτεχνών που έπαιζαν στη συνέχεια σημαντικότερο ρόλο στην υπόθεση «ελληνικό ροκ» και στο οποίο συμμετείχαν οι SOCRATES DRANK THE CONIUM, Δέσποινα Γλέζου, ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ, ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΙΑ και το ντουέτο ΔΑΜΩΝ ΚΑΙ ΦΙΝΤΙΑΣ (το 1/2 των οποίων αποτελούσε ο αείμνηστος Παύλος Σιδηρόπουλος). Οι τελευταίοι άφησαν αργότερα ακόμη 1 single. Τα ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΙΑ άρχισαν σαν σχήμα που συνόδευε το Διονύση Σαββόπουλο. Μετά το χωρισμό τους απ' αυτόν και με την ενσωμάτωση στη σύνθεσή τους των δύο μελών των ΔΑΜΩΝ ΚΑΙ ΦΙΝΤΙΑΣ ηχογραφούν το '72 το αριστουργηματικό single «Ντάμης ο σκληρός/Απογοήτευση». Εντυπωσιακό το μπάσο του Βασίλη Ντάλλα που το '96 η επάρατη νόσος πήρε από κοντά μας. Τα τραγούδια είναι ίσως τα πιο σημαντικά που ηχογράφησε ποτέ ο Σιδηρόπουλος. Τον καλλιτέχνη ξανασυναντάμε το '79 στους ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ και στο κλασικό πλέον 1^ο τους LP «Φλου».

Το γνωστότερο και μεγαλύτερο ελληνικό γκρουπ της δεκαετίας ήταν αναμφισβήτητα οι SOCRATES DRANK THE CONIUM. Η πρώτη τους δισκογραφική προσπάθεια υλοποιήθηκε το '70 με το ελληνόφωνο single «Κλείσ' τα μάτια σου και άκου/Ελα κοντά μου», εγχείρημα που δεν επανέλαβαν, αφού σε όλους τους μεταγενέστερους δίσκους τους χρησιμοποίησαν αποκλειστικά τα αγγλικά. Στα 3 πρώτα τους LP's, το ομώνυμο 1ο ('72), «Taste of conium» ('72) και «On the wings» ('73) έπαιζαν καθαρό hard rock. Ο κιθαρίστας τους Γιάννης Σπάθας θεωρείται ο καλύτερος Έλληνας κιθαρίστας όλων των εποχών. Όχι αδίκως βέβαια, αφού η δεξιοτεχνία, τα καταγιστικά σόλα, η φαντασία, οι εμπνεύσεις και το προσωπικό του ύφος είναι διάχυτα σε όλη τους τη δισκογραφία. Το '76 με απλοποιημένο τ' όνομά τους σε SOCRATES και σε συνεργασία με το Βαγγέλη Παπαθανασίου βγάζουν το πιο εμπορικό τους LP «Phos» στρεφόμενοι προς το προοδευτικό ροκ.

Μετά από αλλαγές στη σύνθεσή τους, αλλά με το βασικό δίδυμο Σπάθα-Τουρκογιώργη πάντα παρόν, κυκλοφορούν το '80 το LP «Waiting for something», τελευταίο τους γι' αυτή τη δεκαετία.

Το '71 εμφανίζεται στην αγορά το 1^ο LP του Θανάση Γκαϊφύλια «Ωτοστόπ». Στην ουσία επρόκειτο για ένα split LP, αφού μόνο τα 8 κομμάτια ερμηνεύει ο ίδιος, ενώ τα υπόλοιπα 4 ερμηνεύουν οι ΑΝΑΚΑΡΑ, στους οποίους συμμετείχε ο ακόμη άγνωστος τότε Νίκος Ζιώγαλας. Το ύφος του LP είναι φολκ-ροκ με πολλά παραδοσιακά κομμάτια. Το '75 βγαίνει και το 2^ο LP του Γκαϊφύλια «Ατέλειωτη εκδρομή», εντελώς προσωπικό αυτή τη φορά, πάντα στο γνωστό σ' αυτόν ύφος του φολκ-ροκ.

Αν και με περιορισμένοι δισκογραφία οι ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ απετέλεσαν βασικό κομμάτι των ελληνικών 70's και κατατάσσονται στην πρώτη γραμμή των μεγάλων ελληνικών σχημάτων. Τραγουδιστής τους ήταν ο γνωστός Δημήτρης Πουλικάκος. Στις αρχές του '71 βγαίνει το μοναδικό τους single «Τα παιδιά είναι εντάξει/Σε καλή μεριά». Ο δίσκος συναντά προβλήματα με τη χουντική λογοκρισία και η εταιρία αναγκάζεται να τον αποσύρει και να τον επανακυκλοφορήσει την ίδια χρονιά αντικαθιστώντας το «προβληματικό» τραγούδι «Σε καλή μεριά» με το «Έχουν κακούς σκοπούς» που το γκρουπ ηχογράφησε για το σκοπό αυτό. Το '76 κυκλοφορεί ο Πουλικάκος το πρώτο προσωπικό LP του «Μεταφοραί, εκδρομαί ο Μήτσος». Μερικά από τα κομμάτια του χρονολογούνται ήδη από τις αρχές της δεκαετίας ηχογραφημένα από τους ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ και ανέκδοτα μέχρι τότε. Το '79 ηχογραφεί ζωντανά ένα 2^ο LP «Crazy love στου Ζωγράφου» με διασκευές γνωστών τραγουδιών ξένων συγκροτημάτων. Ήδη είχε αρχίσει παράλληλα κινηματογραφική και αργότερα ακόμη τηλεοπτική καριέρα.

Οι SOUNDS, γνωστοί από την προηγούμενη δεκαετία, κυκλοφορούν το '71 το 2^ο και τελευταίο LP τους με τίτλο «Sounds 2». Την ίδια χρονιά βγάζει και η ΕΛΕΝΑ το δικό της 2^ο άλμπουμ «Ιστορία αγάπης»

Στον απόηχο της «εποχής των λουλουδιών» και της γενιάς του Woodstock εμφανίστηκε ένα από τα πιο αγαπημένα γκρουπ της δεκαετίας αυτής, οι POLL, που κατ' εξοχήν προσπάθησαν να μεταφέρουν κάτι από τη χίπιη αισθητική στον ελλαδικό χώρο. Μετά το θαυμάσιο 1^ο τους single του '71 «Άνθρωπε αγάπα/Ελα ήλιε μου» που συνάντησε προβλήματα με τη λογοκρισία της χούντας λόγω των στίχων του, κυκλοφορεί την ίδια χρονιά και το 1^ο τους άλμπουμ «Άνθρωπε...» με εξώφυλλο ένα.....ταγάρι. Το LP είναι πέρα για πέρα εκπληκτικό. Όλα τα τραγούδια είναι υψηλού συνθετικού επιπέδου, ώστε δύσκολα μπορείς να ξεχωρίσεις κάποιο. Δεν μπορώ όμως να μην επισημάνω ιδιαίτερος το «Στην πηγή μια κοπέλα», ένα μοναδικό κομμάτι, κατ' εμέ το καλύτερο που έγραψαν ποτέ κι ένα απ' τα καλύτερα που έβγαλε ποτέ η χώρα μας. Μετά από ένα 2^ο single «Η γενιά μας/Αετοί» που αποτελεί και το μανιφέστο μιας ολόκληρης γενιάς βγάζουν το '72 το 2^ο τους ομώνυμο LP πρωτοτυπώντας πάλι στο εξώφυλλο που περιείχε 12σέλιδο έγχρωμο βιβλίο κόμικ με ήρωες τα μέλη του γκρουπ. Κατώτερο από το πρώτο, παρ' όλ' αυτά όμως ένα πολύ καλό LP. Το ύφος των POLL ήταν το φολκ-ροκ. Το γκρουπ ολοκλήρωσε την παρουσία του μ' ένα τελευταίο single «Μολυβιές φωτογραφίες/Όσες φορές». Βασικός πυρήνας του ήταν οι Κώστας Τουρνάς, Ρόμπερτ Γουίλιαμς και Σταύρος Λογαρίδης. Για ένα διάστημα πέρασε απ' τις τάξεις του ως τραγουδίστρια και η Δέσποινα Γλέζου. Πρώτος που ακολούθησε προσωπική καριέρα ήταν ο Τουρνάς. Από τα LP's που έβγαλε καλύτερο ήταν τα «Απέραντα χωράφια» ('72), ένα δομικώς σύνθετο για την εποχή του concept άλμπουμ με επιρροές από προοδευτικό ροκ. Η

υιοθέτηση αργότερα ενός πιο απλουστευμένου ύφους θα τον φέρει και πιο

κοντά στην εμπορική επιτυχία. Απ' τα επόμενα LP's του σε ποπ-ροκ φόρμες πιο αξιόλογα ήταν τα «Αστρόνειρα» ('73), «Κυρίες και κύριοι» ('74) και «Λευκά φτερά» ('75). Ο Γουίλλιαμς έβγαλε μερικά LP's σε soft ποπ-ροκ ύφος. Ο Λογαρίδης σχημάτισε τους ΑΚΡΙΤΑΣ που μετά από ένα single κυκλοφόρησαν το '73 και το μοναδικό τους ομώνυμο LP, ένα από τα κορυφαία στον ελληνικό χώρο όλων των εποχών. Το άλμπουμ κινείται στο χώρο του προοδευτικού ροκ και χαρακτηρίζεται από τις συχνές αλλαγές θεμάτων. Ειδική μνεία πρέπει να γίνει για τα εξαιρετικά κιθαριστικά μέρη του guest Δήμου Παπαχρήστου, πρώην μέλους των ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ. Πρωτοποριακό άλμπουμ και δισκάρα!!! Οι ΑΚΡΙΤΑΣ μπορούν να θεωρηθούν ως οι Έλληνες EMERSON, LAKE+PALMER. Μετά τη διάλυσή τους ο Λογαρίδης ακολούθησε σόλο καριέρα ηχογραφώντας το 1^ο του ομώνυμο LP ('78) και το «Σε άλλη γη» ('80) σε προοδευτικό ροκ πιο εμπορικού ύφους από το παρελθόν.

Οι BLUE BIRDS συνεχίζουν και σ' αυτή τη δεκαετία την παρουσία τους. Κινούμενοι και αυτοί στο φολκ-ροκ ύφος των POLL και εκπέμποντας στο ίδιο μ' αυτούς μήκος κύματος όσον αφορά τη flower-power αισθητική κυκλοφορούν το '72 το μοναδικό τους ομώνυμο LP και την ίδια χρονιά συμμετέχουν και αυτοί στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με το τραγούδι «Ξύλινος σταυρός». Όχι μόνο είναι μακράν το καλύτερο που έγραψαν ποτέ στη δεκαετή καριέρα τους, αλλά είναι σίγουρα μία από τις κορυφαίες συνθέσεις της ελληνικής δισκογραφίας. Μετά από μια νέα συμμετοχή στο ίδιο φεστιβάλ το '75 με το κομμάτι «Πάμε καλά» το γκρουπ έκλεισε τον κύκλο της ζωής του.

Οι MAD προήλθαν από τη διάλυση των STRANGERS, σχήματος της προηγούμενης δεκαετίας και έβγαλαν ένα και μοναδικό ομώνυμο LP το '72.

Το όνομα ΠΕΛΟΜΑ ΜΠΟΚΙΟΥ προήλθε από τη συνένωση των αρχικών των επωνύμων των μελών τους. Πράγματι οι Νίκος Δαπέρης, Νίκος Λογοθέτης, Τάκης Μαρινάκης, Βλάσης Μπονάτσος (ο γνωστός τηλεοπτικός παράγων) και Γιάννης Κιουρκτσόγλου δημιούργησαν το '70 μία από τις γνωστότερες και σπουδαιότερες μπάντες της χώρας μας. Το πρώτο τους single της ίδιας χρονιάς «Γαρύφαλλε Γαρύφαλλε» τους άνοιξε αμέσως τις πύλες προς την καταξίωση και παραμένει κλασικό μέχρι σήμερα. Το '72 και μετά από μερικά ακόμη singles βγαίνει και το μοναδικό ομώνυμο LP τους. Ήπαιζαν heavy progressive με έντονες επιρροές από SANTANA. Ήταν κατά τη γνώμη μου το πιο άρτια κατηρτισμένο μουσικά ελληνικό γκρουπ με τον πιο επαγγελματικό ήχο. Μετά τη διάλυσή τους ο Μπονάτσος ηχογραφεί το '76 το πρώτο του σόλο LP «Επικίνδυνη ισορροπία» και αργότερα αρχίζει ν' ασχολείται με το θέατρο και την τηλεόραση.

πια σήμερα ανάμεσά μας. Την περίοδο αυτή έβγαλαν κι ένα από τα ωραιότερά τους singles, το «Και πρέπει». Μετά τη διάλυσή τους και συγκεκριμένα το '75 ο Φωτιάδης σε συνεργασία με τους Μπονάτσο, Γλέζου και Δημήτρη Ψαριανό κυκλοφορεί το LP «Καινούργια μέρα» στο στυλ των ΝΟΣΤΡΑΔΑΜΟΣ, από το οποίο ξεχωρίζουν τα «Μα πως φοβάμαι» με φωνητικά της Γλέζου και «Ο Κάιν» με φωνητικά του Μπονάτσου. Έκτοτε συνεχίζει ως επιτυχημένος συνθέτης και παραγωγός. Το '76 και μετά από 2 singles βγάζει και ο Εξαρχόπουλος το 1^ο ομώνυμο σόλο LP του, ένα μετριότατο άλμπουμ σε στυλ.....Πάριου. Βουτηγμένος στην ηρωίνη εγκαταλείπει κι αυτός προ μερικών ετών το μάταιο τούτο κόσμο.

Ο Σταμάτης Σπανουδάκης μετά από ένα 1^ο LP «Beautiful lies» ηχογραφημένο στη Γαλλία το '72 κυκλοφορεί το '74 το 2^ο του άλμπουμ με τίτλο «Looking back» και ακολούθως τα LP's «Στον πρώτο μουσικό» ('77), «Maran Atha» ('77), «Τα χρώματα της ίριδος/Προμηθέας σε δεύτερο πρόσωπο» ('78), όλα στο χώρο του soft rock.

Ο Διονύσης Σαββόπουλος κυκλοφορεί το '72 το LP «Βρώμικο ψωμί». Έχοντας ήδη χωρίσει από τα ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΙΑ, βρίσκει νέο σχήμα να τον συνοδεύσει στο δίσκο, τους ΛΑΙΣΤΡΥΓΟΝΑ, μέλος των οποίων ήταν ο Βαγγέλης Γερμανός. Την προηγούμενη χρονιά ο Γερμανός αποτελούσε το ½ ενός ντουέτου που κάτω από το όνομα ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ άφησαν πίσω τους το single «Φράγκοι, Λατίνοι, Νορμανδοί/Το όνειρο» που χρωστάει πολλά στην τεχνική του Bob Dylan στα τέλη των 60's. Ο Σαββόπουλος κυκλοφόρησε και άλλα LP's στη δεκαετία αυτή συνεχίζοντας ακάθεκτος μέχρι σήμερα.

Ακολουθώντας τα χνάρια των APHRODITE'S CHILD, έτσι και οι AXIS εγκαταστάθηκαν στη Γαλλία. Κιθαρίστας τους ήταν ο Αλέκος Καρακαντάς, πρώην μέλος των JUNIORS από την προηγούμενη δεκαετία. Κυκλοφόρησαν αποκλειστικά στη χώρα αυτή μερικά singles και 3 LP's μεταξύ '71-73, όλα σε προοδευτικό ροκ υψηλής τεχνικής.

Μετά από κάποια singles οι APHRODITE'S CHILD κυκλοφορούν το '72 το τελευταίο τους άλμπουμ «666», διπλό LP με θέματα βασισμένα στην Αποκάλυψη του Ιωάννου. Στα φωνητικά συμμετέχει και η γνωστή ηθοποιός Ειρήνη Παππά. Μετά τη διάλυσή τους όλα τα μέλη ακολούθησαν σόλο καριέρες: ο Βαγγέλης Παπαθανασίου έβγαλε πάρα πολλά LP's, μεταξύ των οποίων και πολλά soundtracks. Σημαντικότερα ήταν τα «Sex power» ('71), «Earth» ('73), «L' apocalypse des animaux» ('73), «Heaven and hell» ('75), «Albedo 0.39» ('76), «Spiral» ('77), σ' ένα μείγμα προοδευτικού ροκ και ηλεκτρονικής μουσικής. Ο Ντέμης Ρούσσοσ ακολούθησε μία απόλυτα επιτυχημένη εμπορική καριέρα στο ξένο ελαφρό τραγούδι. Το «On the Greek side of my mind» ('72) ήταν το καλύτερό του LP. Ο Λουκάς Σιδεράς έβγαλε 2 LP's, τα «One day» ('72) και «Pax spray» ('75) σε soft rock ύφος πριν σχηματίσει με πρώην μέλη των AXIS τους YPSILON που το '77 έβγαλαν και το μοναδικό τους LP «Metro music man» σε ύφος προοδευτικού ροκ. Ο Αργύρης Κουλούρης τέλος έβγαλε ένα single το '71.

Το ντουέτο ΛΗΔΑ-ΣΠΥΡΟΣ κινήθηκαν στο χώρο του φολκ-ροκ και άφησαν πίσω τους 2 LP's, τα «Ηλεκτρικός αποσπερίτης» ('72) και «Χαμένο τίποτα δεν πάει» ('74).

Το '73 η δισκογραφική COLUMBIA διοργανώνει διαγωνισμό νέων συγκροτημάτων σε συνεργασία με το περιοδικό ΦΑΝΤΑΖΙΟ. Βραβείο για τα 13 που θα προκρίνονταν στην τελική φάση θα ήταν συμμετοχή σ' ένα LP που θα εξέδιδε η COLUMBIA και η εμφάνιση στην τηλεόραση. Το LP πήρε τον τίτλο «Pop Festival '73» και συμμετείχαν ονόματα που ανέδειξαν σημαντικούς καλλιτέχνες στο ελληνικό μουσικό στερέωμα. Στους ΣΚΟΡΠΙΟΣ έκανε την πρώτη παρουσία του ο γνωστός keyboard-ίστας Γιάννης Γιοκαρίνης. Το τραγούδι τους ήταν απ' τα καλύτερα του δίσκου. Στους LIVE έπαιξε ο Κώστας Μπίγαλης που είχε γράψει μουσική και στίχους στο συγκεκριμένο κομμάτι. Οι ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ απετέλεσαν τη μουσική αφηρησία του Μιχάλη Ρακιντζή. Απ' τα καλύτερα τραγούδια του LP ήταν σίγουρα και το «Τι μπορείς να κάνεις στη ζωή σου» των ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ που κυκλοφόρησε την ίδια χρονιά και σε single.

Οι CHARMS συνεχίζοντας και αυτοί από την προηγούμενη δεκαετία, κυκλοφορούν το '74 το 3^ο και τελευταίο τους LP με τίτλο «Να μείνουμε πάντα παιδιά».

Οι ΗΛΙΑΣ ΑΣΒΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ+2002 σχηματίστηκαν στα μέσα των 70's και είχαν ακόμη στις τάξεις τους το Γιάννη Γιοκαρίνη. Έβγαλαν 2 LP's πολύ διαφορετικά μεταξύ τους όσον αφορά τη μουσική τους αξία, το φοβερό «Ο Σιδερένιος Άνθρωπος» ('75) και το πολύ μέτριο «Πόλα» ('74). Σε γενικές γραμμές κινήθηκαν σε heavy progressive στυλ. Το '78 κυκλοφόρησε και το 1^ο σόλο LP του τραγουδιστή τους Ηλία Ασβεστόπουλου «Γαλάζιο όνειρο» κινούμενο σε ποπ ύφος. Στα 80's μετεξελίχθηκαν σε 2002 GR.

Το '75 κυκλοφορεί και η πρώτη ροκ όπερα. Ο «Τρωικός πόλεμος», αποτέλεσμα της συνεργασίας δύο νέων τότε συνθετών, των Γιάννη Κοζάτσα και Γιάννη Πετρίτση, ήταν φιλόδοξο έργο με γνωστούς συντελεστές, όπως Κώστας Τουρνάς, Ρόμπερτ Γουίλλιαμς, Ελπίδα, Δάκης, Μαρίνα, Βλάσης Μπονάτσος, ο ηθοποιός Γιώργος Μούτσιος κ.α.

Τα ΤΕΣΣΕΡΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ από το Περιστέρι μπορεί να ήταν ένα άκρως επισκιασμένο γκρουπ, έβγαλαν όμως το '76 ένα και μοναδικό ομώνυμο LP. Κινούμενο σε hard rock και heavy progressive πλαίσια είναι ένα κρυμμένος θησαυρός ελληνικού ροκ όλων των εποχών. Ο φοβερός κιθαρίστας τους Νίκος Γράβας ακολούθησε στις επόμενες δεκαετίες επιτυχημένη καριέρα ως συνθέτης και βασικό στέλεχος του σχήματος έντεχνης ελληνικής μουσικής ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ. Δεν θα προσθέσω τίποτε άλλο παρά μόνο θα παραπέμψω σ' ένα αποκλειστικό γι' αυτούς άρθρο ενός παλιότερου τεύχους των τότε ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΩΝ. Όσοι πιστοί αναζητήσατε.

Ο Ηρακλής Τριανταφυλλίδης εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη δισκογραφία το '72 με τους ΗΡΑΚΛΗΣ+DNA και το single «Τα ίδια όνειρα/Ο Γιάννης» σε προοδευτικό φολκ-ροκ, κατ' εμέ ένα από τα ομορφότερα singles που βγήκαν ποτέ. Το '76 με το νέο του γκρουπ ΗΡΑΚΛΗΣ+ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ κυκλοφορεί

με συμπαραγωγή.....Τέρενς Κουίκ το διπλό LP «Σε άλλους κόσμους» στο ίδιο στυλ και εξ ίσου συγκλονιστικό, από τα καλύτερα που εμφανίστηκαν στον ελλαδικό χώρο. Μετά από ένα συμπαθητικό

single της ίδιας χρονιάς η δισκογραφική τους παρουσία ανανεώνεται στα 80's, συνεπώς θα ξαναασχοληθούμε μ' αυτούς στο επόμενο τεύχος (εκτενής αναφορά στον καλλιτέχνη και το έργο του υπάρχει ακόμη σε προηγούμενο τεύχος των ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΩΝ).

Στο χώρο της ηλεκτρικής μπαλάντας κινήθηκαν οι ΜΟΡΚΑ. Άφησαν πίσω τους μόνο 2 singles στις αρχές των 70's. Αυτά τα singles συν κάποια ανέκδοτα κομμάτια εκείνης της περιόδου μάζεψε μια μικρή εταιρία το '97 και εξέδωσε σ' ένα LP, έτσι λοιπόν οι φανατικοί του είδους (σαν εμένα π.χ.) μπορούσαν πλέον να έχουν όλο το ηχογραφημένο υλικό του γκρουπ συγκεντρωμένο σ' ένα άλμπουμ. Από τη διάλυση των ΜΟΡΚΑ προήλθαν οι ΑΓΑΠΙΑΝΘΟΣ, ένα φολκ-ροκ συγκρότημα, μέλος των οποίων ήταν και ο γνωστός Χάρης Κατσιμίχας. Μετά από ένα single κυκλοφορεί το '75 το 1^ο τους ομώνυμο LP, ένα πολύ καλό άλμπουμ. Θα τους ξανασυναντήσουμε πάλι στα 80's.

Οι SUNSET μετά από μερικά singles στα μέσα της δεκαετίας άφησαν πίσω τους το '77 το μοναδικό τους LP, ένα μετριότατο δίσκο με πολλές ανούσιες διασκευές χορευτικών κομματιών. Μέλη τους ήταν ο γνωστός σήμερα ντράμμερ και συνθέτης Νίκος Αντύπας που λίγα χρόνια αργότερα πέρασε κι από τους SOCRATES καθώς επίσης και η γνωστή τραγουδίστρια Πωλίνα. Ο Αντύπας είχε αρχίσει το '71 με τους ΙΩΝΑΘΑΝ και ένα single σε ύφος φολκ μπαλάντας. Η Πωλίνα είχε αφήσει τα πρώτα της δισκογραφικά ίχνη ήδη το '75 με το τότε γκρουπ της OSIRIS συμμετέχοντας με 2 τραγούδια σε μία συλλογή διαφόρων καλλιτεχνών με τίτλο «Rythm and youth».

Το ύφος των APOCALYPSIS ήταν προοδευτικό ροκ ακριβώς στο στυλ των GENESIS επί εποχής Peter Gabriel. Μάλιστα δε ο τραγουδιστής τους στη σκηνή φορούσε ρούχα και μακιγιάζ προσώπου ανάλογα του προμνημονευθέντος. Έβγαλαν το '80 το 1^ο τους ομώνυμο LP, ένα υπέροχο άλμπουμ με εξαιρετικές συνθέσεις. Τους είχα δει τη χρονιά αυτή σε συναυλία στο γήπεδο του Σπόρτινγκ. Ήταν καταπληκτικοί!! Την ίδια επίσης χρονιά έβγαλαν το 1^ο τους LP «The suffering of tomorrow» σε ιδιωτική παραγωγή και οι PETE+ROYCE, κινούμενοι και αυτοί στο χώρο του προοδευτικού ροκ. Ο δίσκος είχε την ατυχία να κυκλοφορήσει πάνω στην άνθηση του New Wave, οπότε το άνω μουσικό είδος είχε προ πολλού θεωρηθεί παρωχημένο, γι' αυτό και δεν είχε ιδιαίτερη απήχηση. Πάντα το '80 κυκλοφόρησε το μοναδικό LP των TAXI του πολύ γνωστού μας Νίκου Καρβέλα «Take it or leave it» σε straight rock φόρμες με ελαφρές New Wave επιρροές. Στο χώρο του ηλεκτρονικού ήχου συναντάμε το '80 και το ενδιαφέρον LP «Synthesis» του Κώστα Γανωσέλη που στο παρελθόν είχε διατελέσει μέλος των SOCRATES. Η αρχή της καριέρας του καλλιτέχνη τοποθετείται στο πρώτο μισό των 70's, όταν με το τότε συγκρότημά του ΦΟΙΝΙΚΕΣ έβγαλαν κάποια ποπ singles.

Φυσικά και σ' αυτή τη δεκαετία υπήρξε μια σειρά αγνώστων συγκροτημάτων και καλλιτεχνών που για διάφορους λόγους δεν ευτύχησαν να κάνουν κάτι παραπάνω από 1-2 singles. Η αξία πολλών απ' αυτά τα singles καθώς και των δημιουργών και ερμηνευτών τους σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να παραγνωρισθεί. Ιδού μερικά:

Οι ΑΝΑΔΕΛΤΑ σχηματίστηκαν από πρώην μέλη των ΠΕΛΟΜΑ ΜΠΟΚΙΟΥ και SOCRATES DRANK THE CONIUM και έβγαλαν το '71 το μοναδικό τους single. Η μία πλευρά «Ιστορίες για θεριά» που έχω ακούσει είναι κομμάτι πολύ αξιόλογο στο ύφος

περίπου των ΠΕΛΟΜΑ ΜΠΟΚΙΟΥ. Την ίδια χρονιά προσέφεραν και οι ΡΕΜΠΕΛΟΙ ένα και μόνο single, σπουδαίες άγνωστες στιγμές της ιστορίας. Οι GAZUAMA SINCHARTCHAS άφησαν πίσω τους εκτός απ' το παράξενο όνομά τους κι ένα πρωτοποριακό single το '71. Πάντα το '71 και οι underground BABYLON κυκλοφόρησαν κι αυτοί 2 singles.

Οι BLACK LOVERS από τα Μέγαρά μας έδωσαν το '72 την αέρινη μπαλάντα «Το όνειρό μου». Οι DALTONS κυκλοφόρησαν 2 singles στις αρχές των 70's. Την ίδια εποχή και το pop σύνολο FACES κυκλοφόρησε τα δικά του 2 singles. Τραγουδιστής τους ήταν ο Γιώργος Μπουλουγουράς, γνωστός σήμερα από τη λαϊκή πίστα. Οι JAGUARS, σχήμα των 60's, ολοκληρώνουν σ' αυτή τη δεκαετία με 1 τελευταίο single.

Η προσφορά των SMILE ήταν ένα συμπαθητικό single το '73. Οι ΠΡΟΚΕΣ είχαν στις τάξεις τους το Χρήστο Κυριαζή (το γνωστό επιπλά, τον «Μου θυμίζεις τη μάνα μου» ντε) κι έβγαλαν την ίδια χρονιά ένα και μοναδικό πολύ μέτριο single. Πάντα το '73 έβγαλαν και οι ΝΩΕ το θαυμάσιο single «Κάθομαι πάλι απόψε και στοχάζομαι/Ήλιος ανατέλλει». Οι ΣΤΑΥΡΟΣ συμμετείχαν στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης του '73 με το single «Μόνο εσύ Γιάννη», στην πίσω πλευρά του οποίου υπήρχε το καταπληκτικό «Προσευχή». Έβγαλαν άλλα 3 singles. Πρόδρομός τους ήταν το ντουέτο ΓΙΑΝΝΗΣ-ΜΑΡΙΑ με ένα single με εντυπωσιακά κιθαριστικά περάσματα.

Μόνιμα έξω από τα εμπορικά κυκλώματα ο Νικόλας Άσιμος έγραφε και πουλούσε μόνος του τα τραγούδια του σε κασέτες. Το '75 πείθεται να μπει στο στούντιο. Το αποτέλεσμα ήταν ένα single, η μία πλευρά του οποίου «Ο μηχανισμός» περιέχει στίχους που κρύβουν μεγάλες αλήθειες. Αναφορά σ' αυτόν ξανά στο επόμενο τεύχος.

Στο ενεργητικό των Πατρινών BROTHERS καταγράφεται 1 single το '75. Επίσης στα μέσα της δεκαετίας έβγαλαν σε ανεξάρτητη παραγωγή και οι FANTASTIC το μοναδικό τους single με κομμάτια που ξεχωρίζουν για την ιδιαίτερη χρήση του οργάνου.

Το '76 κυκλοφόρησαν σε ιδιωτική εκτύπωση και τα μοναδικά singles των εντελώς επισκιασμένων SUN OF GREECE και CRISNA. Τα «Μαύρα πουλιά» του single των SUN OF GREECE είναι ένα απλώς συμπαθητικό τραγούδι, η άλλη όμως πλευρά «Ο ληστής και ο φονιάς» σε heavy progressive ύφος σ' αφήνει με το στόμα ανοικτό. Απίστευτο κομμάτι!! Τέτοιες εναλλαγές κιθάρας-οργάνου είναι αδύνατο να φαντασθείς ότι θα μπορούσαν να προέρχονται από τόσο θλιβερά άγνωστο ελληνικό συγκρότημα. Ήχος γεμάτος και πολύ επαγγελματικός. Πάντα πίστευα ακλόνητα ότι το καλύτερο κρύβεται στο άγνωστο και για μια φορά ακόμη η πεποίθησή μου επιβεβαιώθηκε. Ο ήχος των CRISNA ήταν πολύ πιο ερασιτεχνικός και τα κομμάτια αρκετά μέτρια, αν αναλογισθεί κανείς όμως τις συνθήκες και τις οικονομικές δυνατότητες της εποχής για ανεξάρτητες παραγωγές, αξίζουν κι αυτοί ένα «εύγε».

Οι GRAVEL κυκλοφορούν γύρω στα '77-78 δύο singles. Οι ΩΡΙΩΝΕΣ μας χάρισαν το '78 ένα θαυμάσιο single σε έγχρωμο μάλιστα βινύλιο.

Οι NEMO σε ύφος heavy progressive και οι PLJ BAND σε ύφος προοδευτικού ροκ ήταν δύο γκρουπ που έκαναν τα πρώτα τους δισκογραφικά βήματα το '79 με ένα single το καθένα σε ιδιωτική εκτύπωση. Στους PLJ BAND άρχισαν την καριέρα τους ο Λαυρέντης Μαχαίριτσας και ο κιθαρίστας και συνθέτης Αντώνης Μιτζέλος. Και τα δύο γκρουπ θα μας ξανααπασχολήσουν την επόμενη δεκαετία.

Τελευταίους θα μνημονεύσω τους φοβερούς και τρομερούς και ανεπανάληπτα μοναδικούς HORNET'S NEST, ανά τον κόσμο.....άσημους, ένα ερασιτεχνικό γκρουπ, στο οποίο έπαιζε ντραμς στα μέσα της δεκαετίας ο Γιώργος Τσολάκος (η μάνα μου πάντως γνώριζε την ύπαρξή μας, σίγουρα όμως αγνοούσε τ' όνομά μας). Με μηδενική δισκογραφική παρουσία λόγω του.... απόλυτου αντί-σταρ συνδρόμου που διακατείχε τα μέλη, με μερικές συναυλίες όμως στο ενεργητικό του, το συγκρότημα.....γράφτηκε με χρυσά γράμματα στο πάνθεον των ελληνικών ροκ συνόλων δίπλα στους.....SOCRATES DRANK THE CONIUM, ΠΕΛΟΜΑ ΜΠΟΚΙΟΥ, POLL κλπ. Πώς να το κάνουμε δηλαδή:και οι HORNET'S NEST ήταν μία.....ιστορική πραγματικότητα!!!!

Ας σοβαρευτούμε όμως πάλι και ας ρίξουμε μια ματιά στους χώρους, όπου πολλά απ' τα άνω ονόματα έδιναν τις ζωντανές τους εμφανίσεις:αναμφισβήτητα τα πρωτεία στον τομέα αυτό κατέχει το θρυλικό «Κύτταρο» της οδού Ηπείρου. Ήδη από το 1971 που άνοιξε ήμουν τακτικός θαμών θαυμάζοντας συχνά το ταλέντο των SOCRATES DRANK THE CONIUM, ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΣ κ.α. Πράγματι εδώ ταιριάζει απόλυτα η έκφραση που λέγεται χαριτολογώντας «Εμείς τα κτίσαμε αυτά». Τους SOCRATES DRANK THE CONIUM τους είδα ακόμη στην ιστορική κοινή τους συναυλία με τους ΠΕΛΟΜΑ ΜΠΟΚΙΟΥ στο γήπεδο του Σπόρτιγκ στις 25.12.72. Ακόμα θυμάμαι πόσες ώρες στεκόμασταν όρθιοι έξω από το γήπεδο περιμένοντας ν' ανοίξουν οι πόρτες. Χαλάλι τους όμως! Και μια που μιλάμε για ΠΕΛΟΜΑ ΜΠΟΚΙΟΥ, γύρω στο '73-74 εμφανίζονταν στο club «Cin-Cin» της οδού Ζωοδόχου Πηγής, εκεί που σήμερα στεγάζεται το ΒΛΟΚ club. Κι αυτούς τους είχα δει αρκετές φορές κατά τις εκεί επισκέψεις μου. Το club «Ελατήριο» ήταν η μόνιμη στέγη των POLL και ΜΟΡΚΑ που είχαν άλλωστε και πολλά κοινά στοιχεία στη μουσική τους. Άλλα γνωστά clubs, απ' όπου παρήλυναν πολλά απ' τα ονόματα της εποχής ήταν το "Ροντέο" της οδού Χέυδεν και τα «Tiffany's» και «Σοφίτα» στην Πλάκα. Η «Σοφίτα» ήταν μόνιμο στέκι των ΗΡΑΚΛΗΣ+ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ.

Τα 70's έχουν για μένα μια ξεχωριστή σημασία. Εκτός των άλλων ήταν η περίοδος που ανδρώθηκα μουσικά και γνώρισα πάρα πολλούς από τους ομοιοπαθείς φίλους μου. Ήταν ακόμη η χρονική στιγμή, κατά την οποία άρχισα πλέον να έχω άμεση επαφή με τα γκρουπ του ελληνικού ροκ και να ζω τα δρώμενα εν τη γενέσει τους. Και πάντα την αναπολώ με νοσταλγία. Και, όσο κι αν κάθε εποχή έχει τη χάρη της, δοθείσης ευκαιρίας

α